

Atspulgs



Adrese: Gaiziņa iela 1, Rīga, LV-
1050

Sekretāre: 67229210, 26405775

E-mail: rrsvs@riga.lv

Nr.4

2019./2020

Kā mēs sargājam Latviju?

Ceturtdien,

28.novembrī,

plkst.10.45 Rīgas

Reinholda Šmēlinga

vidusskolas skolēni

noklausījās Aizsar-

dzības ministrijas rīko-

to lekciju “Kā mēs



sargājam Latviju?”. Šīs lekcijas notiek sadarbībā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem. Lekcijā “**Kā mēs sargājam Latviju?**” skolēniem bija iespēja uzzināt vairāk par visaptverošo valsts aizsardzību, Latvijas aizsardzības spējām un drošības izaicinājumiem, Latvijas armijas simtgadi un sabiedroto klātbūtni Latvijā. Tāpat jaunieši ieguva informāciju par iespējām iesaistīties Jaunsardzē, iestāties Zemessardzē un pievienoties Nacionālo bruņoto spēku profesionālajam dienestam. Lektors, valsts aizsardzības civilais eksperts un Nacionālo bruņoto spēku karavīrs, aplūkoja šī brīža aktualitātes un galvenās drošības prioritātes, piemēram, kā rīkoties krīzes situācijā (tai skaitā, ko iesākt pirmās 72 stundas).

Ziemassvētku zvaigznes

Lai pār visiem mirdz.

Miers, lai ir virs zemes,

Miers iekš katra sirds.

**Lai Ziemassvētku miers nes siltumu
sirdī un gaismu Jūsu mājās!**

**Energisku, veiksmīgu un veselīgu
Jauno gadu!**



Ziemassvētku tradīcijas un ticējumi



Ziemassvētku svinības ilgst četras dienas, kas iekrīt laikā no 20. līdz 23. decembrim.

Īstais ziemas saulgriežu datums ir 22. decembris .

Ziemassvētkos ir jāvelk jauns kreklis.

Vakarā rotā māju ar puzuriem vai dabīgiem svētku rotājumiem.



Viena no izteismīgākajām Ziemassvētku laika tradīcijām ir bluķa vilkšana. Tā notiek Bluķa vakarā – četras dienas pirms garākās nakts. Degošais bluķis tiek trīs reizes vilkts apkārt mājām virzienā pret sauli, un šā rituāla uzdevums ir sadedzināt visu nelāgo, kas šajā gadā noticis. Pēc tam bluķi sadedzina īpašā vietā.

Ziemassvētku vakarā vajag visas lampas sadegt, lai Laimīte redzētu, kur staigāt.

Ja Ziemassvētku naktī daudz zvaigžņu,- būs auksts laiks.

Ja Ziemassvētkos nav sniega un sala, Lieldienas būs baltas un sniegotas.

Ziemassvētkos vajag deviņas reizes ēst, tad būs bagāts gads.

Ziemassvētku naktī jāiet basām kājām ābeles purināt, tad nākošu gadu būs laba ābolu raža .

Ja Ziemassvētku rītā uzceļas agri, tad visu gadu neaizgulēsies.

Ja ap Ziemassvētkiem logos daudz leduspuķu, būs laba augļu raža.

Ziemassvētkos vajag ēst daudz zirņus — tad būs daudz naudas.

Seno latviešu ziemas saulgriežu svinībās neiztika arī bez bagātīgi klāta galda. Bez kūķa, uz tā bija zirņi, pupas, cūkas šņukurs, putraimu desas, vistas cepetis, štovēti kāposti, sautēti kāļi un burkāni, krāsnī cepti kartupeļi, pīrāgi un apaļi rauši, kas simbolizēja sauli. Tradicionālais Ziemassvētku dzēriens bija medalus, ko mūsdienās vairs nevar redzēt uz svētku galda. Taču dzēra arī pienu un paniņas. Obligāti uz galda atradās maize, sāls un uguns, kas solīja svētību nākamajam gadam. Galdu nedrīkstēja novākt visu Ziemassvētku nakti, lai nākamo gadu dzīvotu pārtībā.



Lai naudas nekad netrūkst, nedrīkst Ziemassvētkos visu iztērēt, ir kaut kas jāietaupa.

Ziemassvētkos bija budēļos, ķekatās, kaļadās jeb čigānos iešana. Ļaudis gatavoja maskas, kas parasti līdzinājās tiem gariem, kuriem gribēja pielābināties.



MŪSU SKOLĒNAM – 3.VIETA KONKURSĀ “PRAKTISKĀ ATKRITUMU MĀKSLA”



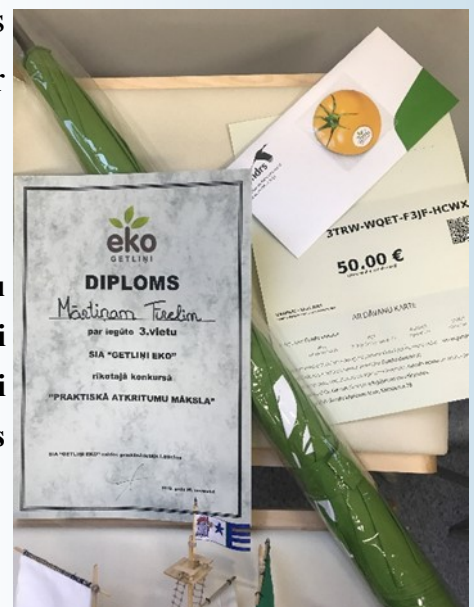
Šā gada novembra sākumā 12. ^c klases skolnieks Mārtiņš Tīrelis kopā ar ķīmijas skolotāju Lauru Uzlovsku piedalījās SIA “Getliņi EKO” rīkotajā konkursā “Praktiskā atkritumu māksla”.

Mārtiņš bija izveidojis divus kuģus no otrreizējiem materiāliem.

Kuģis “Megalodons” tika izgatavots no 4 izlietotām piena pakām, izlietotiem koka irbulīšiem, auduma gabaliem, akmentiņa un diegiem. Kuģa izveide skolēnam aizņēma daudz laika, jo grūtības sagādāja atsvara izveide, lai kuģis varētu peldēt pa ūdens virsu un negāzties apkārt. Pūsis izvēlējās kuģi pagatavot no piena pakām, jo materiāls ir pietiekami stingrs, lai kuģis būtu izturīgs. Bet piena pakas blīvums ir mazāks par ūdens blīvumu, līdz ar to kuģis nenogrimst, bet atrodas virspusē.

Kuģis “Mauisaurus” tika izgatavots no *Philadelphia* svaigā siera iepakojuma un izlietotiem kafijas kociņiem, kā arī auduma gabaliņiem. Izvēlēts šāds materiāls, jo tas ir viegls, ūdens izturīgs. Kuģa mastu ir iespējams regulēt.

26. novembrī Mārtiņš Tīrelis kopā ar skolotāju Lauru Uzlovsku piedalījās balvu pasniegšanas pasākumā SIA “Getliņi EKO” telpās, kur tika sniegta informācija par SIA “Getliņi EKO”, apmeklēta siltumnīca, kā arī pasniegta Mārtiņam naudas balva par iegūto 3. vietu.



IZDZĪVOJIS “DVĒSEĻU PUTENIS”

Šī gada 8.novembrī pirmizrādi piedzīvoja vēsturiskā kara drāma “Dvēseļu putenis”, kura ved 100 gadus senā pagātnē. Sešpadsmitgadīgais Artūrs dodas strēlniekos un kopā ar draugiem cīnās par brīvību – pat tad, kad neviens nezina, kurā pusē tā meklējama. Šis stāsts ļauj skatītājam piedzīvot Latvijas valsts dibināšanu kopā ar galveno varoni – vērojot dzīvi ierakumos, stājoties pretī ienaidniekam un meklējot īstu mīlestību.

Mūsu skolas 12.c klases skolnieks Ronalds Semjonovs ir piedalījies šajā filmā. Mēs intervējām mūsu zvaigzni.

Galveno varoni filmā atveido sešpadsmit gadus vecais Oto Brantevics no Turlavas. Mēs zinām, ka atlasē tu paliki otrais aiz viņa. Kā notika galvenā varoņa atlase?

Atlasē bija daudz un dažādu uzdevumu, piemēram, 15 minūšu laikā bija jāiemācās mazs skečs no galvas, jānotēlo pāris kadri ar tēva lomas atveidotāju un jāparunā ar režisoru.



Filmas aktieru vidū ir vairāki Latvijā plaši zināmi profesionāļi. Vai tu ar viņiem satiekies? Kā jūs sadarbojāties?

Filmēšanas laikā sanāca parunāt ar aktieri Jēkabu Reini, mums bija kopīgs kadrs, kuru, diemžēl, tomēr neiekļāva filmā. Protams, arī citi aktieri bija blakus vienmēr. Ar Renāru Zeltiņu sanāca pārmīt kādu vārdu.

Vai tev maksāja par piedalīšanos?

Par piedalīšanos man nemaksāja, jo biju masu skatu aktieros, bet mēs visi ieguvām citas vērtības — pieredzi un draudzību ar līdzīgi domājošiem jauniešiem.

Aleksandrs Grīns, pēc kura romāna motīviem tika uzņemta šī filma, ir veltījis trešdaļu grāmatas “Ziemassvētku kaujām” kā izšķirošajam pagrieziena punktam kara laikā. Vai tas, ka tu piedalījies filmēšanas procesā, uzlaboja tavas zināšanas par šo periodu Latvijas vēsturē?

Jā, manas zināšanas noteikti uzlabojās.

Masu medijos filmas režisors Dzintars Dreiberģis ir teicis, ka “Dvēseļu putenis” ir atgādinājums ikvienam Latvijas iedzīvotājam, ka par savu valsti ir jācīnās jebkuros apstākļos. Vai tevī kauju laikā radās “dvēseles putenis”?

Filmēšanas laikā radās ne tikai dvēseles, bet arī pārdomu putenis.

IZDZĪVOJIS “DVĒSEĻU PUTENI”

Nav noslēpums, ka 20 grādu salā, februāra pēdējā nedēļā noslēdzās trešais filmēšanas posms filmai “Dvēseļu putenis”. Tajā tika uzņemtas “Ziemassvētku kauju” un tām sekojošo “Janvāra kauju” ainas. Vai tu tad filmējies? Kā tu pārvarēji stindzinošo aukstumu?

Ziemassvētku kaujas bija tiešām grūts posms gan fiziski, gan mentāli. Starplaikos mūs sildīja uguns kuri, mazliet grādīgā un apziņa, ka zēniem un vīriem, kas cīnījās tajā laikā bija daudz grūtāk, jo, kad viņiem palika auksti, viņus nesildīja neviens. Tā kā šis kauju posms tika filmēts februārī, man sanāca filmēšanas laukumā aizvadīt savu 17. dzimšana s dienu.

Tev bija ierocis? Kādas bija tavas izjūtas, turot to rokās? Kas tev bija jādara kaujas laukā?

Ierocis man bija, bet kā nu kuru reizi. Citreiz tiku pie replikas, citreiz pie īsta ieroča. Ierocis visu laiku pie izdales tika reģistrēts, tāpēc arī visu laiku galvā skanēja pieredzējušā Latvijas armijas virsseržanta Ziedoņa Ločmeļa vārdi : "Ieroci nedrīkst nozaudēt, ierocis ir jūsu māte, jūsu draudzene!" Un ierocim tiešām visu laiku bija jābūt blakus, pretējā gadījumā bija kāds sods, piemēram, jāpumpējas. Kaujas laikā man bija gan jāmirst, gan jāglābj.

Ko tu iemācījies šo divu gadu radošajā procesā? Ko ieguvi?

Noteikti disciplīna un ieguvu draugus ar kuriem joprojām kontaktējos .

Vai tu ieteiktu citiem piedalīties atlasēs, filmēšanās?

Ja jūti ka tev tas padodas tad noteikti aizej un piedalies dažādās atlasēs.

Paldies par atbildēm, Ronald!

Lai tev veicas!

